Chata na vodě - - Táborová klasika

1. Má to svoje výhody míti chajdu u vodu,
   dneska se to všeobecně říká,
   přijde ale potopa,
   udělá to pochopa z nájemníka máte nebožtíka,
   jářku ještě tohleto,
   jen tak přeci nejde to rybám svoje lepé tělo dát,
   vzal jsem rozum do hrsti a pohladil jej po srsti
   a tak jsem lehce přišel na nápad. - Heja hou!

R. I-nu, mám dívenko chajdu na vodě,
   postavil jsem si ji na dno do lodě,
   jako ňákej plavčík se toulám světem,
   kde zakotvím to nechám náhodě. Heja hou!
   Na stožáru vlajka už se třepetá,
   pojedem dívenko spolu do světa,
   kde měsíček vykoukne nad palubou,
   tam láska ro-zkvé-tá.

2. Ten, kdo musí po souši, věčně osud pokouší,
   z vlaku leze zmuchlanej jak sláma,
   lehce přijde k úrazu,
   svrchu sjede po vazu, pak ho čeká na Olšanech jáma.
   Nelež dívko na trávě, brouk tě kousne na hlavě,
   pojď se radši na sluníčko hřát,
   do plachet nám vítr duje, kolem racek poletuje,
   všude ticho nikde žádnej chvat.
R.

3. Pevnina je nejistá, vždycky něco uchystá
   na každýho šije ňákou boudu,
   ať je květen, prosinec, v osadě je blázinec
   a v poledne všude plno čmoudu.
   Všechno se tu hlemýždí, do bot lezou hlemýždi,
   myška v hrnci leckým zahýbá,
   co i cowboy na prérii musí honit koltem zmiji,
   s námi nehne ani velryba.
R.